

מסורת הש"ס

(א) יומא מט: ע"ש ב"ק ע"ח.
(ב) שנתנו יז כתיב מתיב ובר יז (שם).
(ג) [פולין דע"ל: ד] ונבקר[ה].
(ד) כתיב תמיס רבין דן שנה[ה].
(ה) [למנן] (ז. מ.) חולין לז: דיה מלא. ב"ק ע"ו: (זעלו ה': דס"ז; ח') חיש. ז"ק.
(ח) וינקר[ה] בנן: ט) דיוקא. ז"ק.
(י) ככללא. ז"ק.
(י) זעלו ט"ז.
(יב) [לחור סוניה. ז"ק. ח') ז"א ליה.
(יג) ז"א דר"מ אדר"מ: ט) מנחות סו"ל:
(ט) בירושלמי יז ואין קנין פליגי לטעימיה דלל. ז"ק.
ט) שהול[ה] ז"ק.
(ז) מפרשין. ז"ק.
(ז) ככללא שז דלתי אלל לטוילא. ז"ק.
(ז) ז"א מוקדשין. ז"ק.
(ז) טעא עבדי יכו יכפי כלבי: ז"ק.
(ז) ונפי היטב מוס' לקמן טו. ד"ה מה וכו'.

הגהות הב"ח

(א) ויבטרו שור אי למעשר: (ב) רש"י ד"ה ולא וכו' בשנה: (ג) ד"ה טרפה בגזק עשמה: (ד) דאם יכו מתיב עשמו הפסד: (ה) ד"ה ככללא נמי פרקין:

מוסף רש"י

אין פודין. פטר חמור, לא בעגל ולא בחיה. דלא כמיב (יומא טו). לא בשחוטא. כזה שחוטא דלא שז קרינא כה (ב"ב טו). ולא בכללאים. מעני מיני בהמות (טו): א"ו: דעו ויחל ואפי"ו דמשני לדידיה הוא שז (יומא טו). כבורי. מכהנה וזיה (ב"ב טו). דמיס וזביה (יומא טו). מהו לפדות. פטר חמור, בבן פקיעה. כהה סן ט' (ז"ל סן ד'). מי חמנלל כבהה ששטטה, ונפחת משווי קמיעטא ליה. דלי בשווי קריל דלפטי בשקלי כקדשים כי יולד פטר ליואל דופן (טו). מאי אהיה דרי. כבישחולא דהאי ממעט דככשה דיקרולא הוא וכי מתיב עגל שז ונקטה קא מתיב (טו). פטר לכלאים. סן העו ותיב הכשג (נדה טא). סן רחל ותיב פספול בקריקן (מירוביא דלא דריש י"א [חורין נז]). פטר לגדמה. ע"א שוליה מתיס כמותא וזנה דומה לחל (טו). דלתי דומה ל"ל לזיבי ולא אלמנ, טעא חללי ויחל דומה עגל (ב"ב ק"ז): א"ו: חללי ואחז מן העו והוא כשג (נדה טא). אד כבור שור כרי. מדמלי למיכנא אן שור כשג ועו, דהא עיניא כבור קמיעטעני. דמתיב לעגל מתיב כל פטר רחמ וי' ונקט כטוילא כבור, ש"מ ע"א טיפא הכיטי דלא ולא יסא דומה לאחר (עלמי ח').

שיטה מקובצת

אן אין הכהן רשאי לקיימו אלא רשאי לעורפו עד שיפריש שה תחתיו דתחזור כהנים וכו' אין לכתן בגזק פטר של ישראל שום היתור ל"ה יהודה דאסור בהנאה ולרשי שעורב כל שעה שאכרי כד פורדה ככו ישראל. תוס' חיצוניות: אן או עד פטר לגדמה. ואי' תיסקר ליה דהיה מומא כדמשמע לעיל וי"ל דאצטרך לתפורה וצ"ל דהיתור על בעלת מום קובע ואי' ל"ל קרא תיפוק ליה דגילף בקדשים כבור מניש' תחתיה תחת יוש' דומר אצטרך חיבא דמקדשן סימניה דומה לאסור דאז חמיבי כבורה ואי' ולשתוק מהו למכורא וישעניא ליה מתחת תחת כבור וכו' דרש' אב דבא וי"ל דאי לא הוה כתיב אלא חד או הורא דארת לרבות

הלוקח עובר חמורו

מתני' **לא צחיה. צבי ואיל: ולא בשחוטא.** ואפי' (א) שה שחוט:

טריפה. (א) שנמתכו רגליה מן הארכובה ולמעלה: **כלאים.** מייש הבא על הרחל: **יוי.** ספק היה ספק צהמה: **מפני שהוא שז.** דבין רחל ובין (א) עז קרויין שה: **נחנו לנפן.** הפטר חמור (ח): **גבו' לנפן.** כפסח: **לכל השמות.**

שנמשנתנו. הפסח אינו כל עגל וחיה דכתיב (שמות יב) שה מן הכבשים ומן העזים ולא שחוט דבעינן שחיטה לשם פסח וכלאים נמי לא דכלאים שזן קריבין לגבי אפי' מוצת כדקמיה לקמן שזר וכשג פטר לכלאים: **זן פקועה.** שנמלא חי צהמה שחטה: פלוגתא דר"מ ורבנן צפ' צהמה המקשה (חולין דף עז:). **דיקוולא.** קלחת. כלומר כשחטה דמי ואין פודין בשחטה: **או דלמא כו'. וכל הנך אין פודין דלמך צמתימין שלא בשוין קלאמרינן דלי בשוין אפי' בשלקן שרי: זן פקועה פסול לפסח דאינו קרב למזבח דתניא צפ' שני דשחיטת חולין (דף לז: כי יולד) פטר ליואל דופן: **שז מאי אהני ליה.** ומסתברא למעוטי זן פקועה כשחוט דמי ולא שה הוא ותפדה מרצ' בעל מוס ונקטה וזן שתי שנים דשה יניחו: **ככלאים.** דמרי מיני הוא פרקין דקמני צמתימין ר"א ממיר ככלאים: **פרה שילדה מין עז אין פודין.** דעגל הוא: **ככלאים (א) פרקינן.****

וכ"ש כגדמה ול"ל למיתימיה: **היא גופא אינורינא ליה.** ולא משום (י) דוקיא פקיען דקמני צמתימין ר"א ממיר ככלאים: **פרה שילדה מין עז אין פודין.** דעגל הוא: **ככלאים (א) פרקינן.** וכ"ש כגדמה ול"ל למיתימיה: **היא גופא אינורינא ליה.** ולא משום (י) דוקיא אלא: **כלאים הוא.** צממיה. הא נדמה הוא: **למאי.** קאמר דשוויה רבנן לגדמה כי כלאים: **אי לקדשים.** שלא יקרב לגבי מזבח ל"ל למתליה לגדמה ככלאים כי היכי דפשיטא לן ככלאים פשיטא לן כגדמה: **אי כצורה.** לשממוע' דלא קדוש כצורה (י ככלאים פשיטא דאך כצור שזר כמיב וצהדיא אימעוט: **אי.** למעט ממעשר דכי היכי דכלאים לא מעשרין אף נדמה לא: פשיטא דמורוויי חתף קרל נפקי תחת תחת מתיב הלא תחת השבט (ויקרא טז) ומתיב נקדשים תחת אמו (שם כז) מה התם נדמה וכלאים לא כדממעטין לעיל אף מעשר כלאים נדמה לא: **לפטר חמור.** דלא פרקינן היה פטור חמור כי כלאים: **מקלס סימנים.** דלמנו: **העברה העברה.** כתיב הכא (שם כז) יעבור תחת רכסו ומתיב כצבור (שמות יג) והעברת פטר חמור עז כצורה מיב כדלמאן ואס יס צו מקלס סימנין חייב דדין נעשר נמי ליהוי חייב: **קמ"ג.** דדין כלאים אית ליה דמתת תחת גמר מקדשים כי היכי דלמנחא לא קרב כדלמך צריש פירקין (דף ג:) מוס קצוע הוא ליסחט עליו צמעשר נמי לא קדוש: **פסולי המוקדשין.** שנפדו ויואלין לחולין: **כיון דלמחר.** פטר חמור מותר בהנאה קודם פדיון חולין הוא הפטר חמור ויכול לפדותו צה דליכא למימר איסור חל על איסור: **אין איסור.** פטר חמור חל על איסור דכמתת פסולי המוקדשין לאסורי גזירה ועבודה ז: **דלא תפיס פדיונו.** שהשה הניתן מחמיו אין צו משום קדושה: **לצי ואיל.** כתיב כפסולי המוקדשין דכתיב (דברים יב) רק ככל אות נפשך וגו' וכפסולי המוקדשין מדבר (ספרי ראה יז טו):

פרק ראשון בכורות

יב.

הוא מעורב צרוב (א) אלא כשהאחד נוטה לצד חיוב או לצד פטור יותר מחיורו קרי ליה חיוב על פטור ועוד דכי משני קסבר אין קנין אצמך דקנה מן הממורה מן העודד כוכבים דרוב עמי הארץ מעשרים הן ולא שיך אלא אחר מירוח ואין לתמוה (א) לאחר סוגיא דמנחות מנא (א) לן להש"ס דפליגי צמירות העודד כוכבים פטור דלמא ציש קנין ואין קנין פליגי י"ל א"כ קשה דר"מ (א) דמדקאמר ר"מ (א) תורמין משל כל על של כל א"כ קסבר אין קנין וצפ"ק דע"ו (דף כה). דלמחר (א) יס קנין גבי אין משכירין להם עדות משום דמפקע להו ממעשר והא דמוקי (א) ירושלמי ציש קנין ואין קנין לטעם דלא מפרש טעמא דמתימין דע"ו משום הפקעת מעשר ועוד יס לדקדק מרבי יהודה דלמך צמנחות (דף טו: כ) תורמין משל כל על של כל ופ' (א) המקלס (צ"מ דף קה). קסבר יס קנין לפירוש צ"מ צהדיא דהמקלס שדה אצותיו מן העודד כוכבים והיא דע"ו יס (א) לפרש הפקעה צע"א: **רבי אַיִיעזר** מתיר בבכאים. ר' אלעזר גרסינן ולא גרסינן רבי אליעזר וכן מוכח צמירוב (צ"ק דף עח). דלמך ר' אלעזר (א) דממיר ככלאים (א) מפני שהוא שז דאינו אלא להוליא כלאים למאי הלכתא ומשני לטומא שגולג מה טהורו ועיבורו מן הטמא ודלא כר' יהושע דאי כר' יהושע כצשים ושה עזים נפקא וכל שכן דלא כר' אליעזר דשרי לעיל צפירקין (א) אלמא דרבי אליעזר פליג על רבי אלעזר ור' אליעזר צר פלוגמיה דרבי יהושע: **קא משמע** (א) תחת תחת (א) משילשיל גמר. דלמ' למה יז כצבור עד שיהא שזר שזר וצבורו שזר וילף העברה העברה ממעשר וי"ל משום דכתיב אך לחייב מקלס סימנין דומין לאמו לנך צריך למעט נדמה צהאי קרל דשמעמ מינה אכנאי קאי אן וימייה להאז חמא דממעט לעיל נדמה מפטר חמור מרי ומני וגלי לן כקדושת דמיס (א) ויה"ל לקדושת הגוף לפי טעם או לא הוה מלי למרשס מקלס סימנים מאלך ושמא נפקא ליה מקרל אחרינא: **מה צבי ואי' אין פודין וכו'.** עוד יס דרשא צפ' שני (לקמן דף טו). מלצי ואיל דפטרי להו ממתנות ואי לאו מיעוטא דקרל הוה שרי חלצו ופטרי להו מאותו ואם זנו ווא"ת (א) היכי עצדינן כל קרל דקדושת דמל כל פסולי (לקמן דף ג:) אלמך דמקלס לצי ואיל כתיבי ומיימי כל חד למילמיה ולא דרשין מניימיה הך דרשות כלל(א):

ודאי

למעשר (א) תחת תחת מקדשים גמר אלא לפטר חמור לא לעולם למעשר ובגזן שיש בו מקצת סימנין מהו דתימא (א) העברה העברה מבבור גמר קמ"ל תחת תחת מקדשים גמר איבעיא להו מהו לפדות בפסולי המוקדשין אליבא דר"ש לא תיבעי לך כיון דאמר מותר בהנאה חולין הוא כי תיבעי לך אליבא דרבי יהודה דאמר אסור בהנאה מאי כיון דאסור בהנאה אין איסור חל על איסור או דלמא כיון דלא תפיס דרבי כהנא מי זומר מאי דכתיב בהו (א) כצבי וכאיל מה צבי ואיל אין פודין אף פסולי המוקדשין אין פודין השתא דאתית להכי (א) (א)

(א) תימא. דעו מעליא הוא ופודין בו אלא זיל בתר אימייה ועגל הוא ולא איירי בהנמה אלא בהאי גופא: אן זה כלאים רחל וכו' הכי תריץ ליה איזהו דומה לכלאים דאפי"ו דלאו כלאים הוא דשווייה רבנן לאיסוריה ככלאים היינו ודחי שילדה כבין עז דהאי לא כלאים הוא אלא נדמה ואפילו הכי אסור ככלאים: ולמאי. קאמר דאסור ככלאים אי לקדשים ולבושים מאי קמ"ל דותי רבה נדמה מקדשים דתניא שזר או כשג וכו': ואי משום למעוטי נדמה מבבור אלא נמי מקרא נפקא דכתיב אך כבור שזר עד שיהא היה שזר וכבורו שזר פטר לגדמה: ואי למעוטי ממעשר תחת תחת תחת מקדשים גמר כתיב במעשר כל אשר יעבור תחת השבט וכתיב בקדשים תחת אמו מה התם פטר לגדמה אף במעשר נמי אלא לאו לפטר חמור איצטרך לאשמועינן דהא דתני רבה בר שמואל דאין פודין בהנמה ותפשוט מהכא: לא לעולם. לא תפשוט ולמעשר איצטרך למעוטי ובגזן דיש בו מקצת סימן דומים לאמו: מהו דתימא. העברה העברה מבבור גמר כתיב במעשר כל אשר יעבור תחת השבט וכתיב בהנאה ויחצבתה כל פטר חמור מה גבי כבור אמרינן כי יש בו מקצת סימנין דומין לאמו חייב בכבורה אף במעשר נמי ודמי דכי ש במקצת סימנין דלחייב במעשר: קמ"ל. דתיי רבה בר שמואל דלא משום דתחת תחת תחת מקדשים גמר: ואכתי לא ידעינן אן פודין אן לא פודין: פסולי המוקדשין. כגון בעל מום שנפדו כיון דאמר פטר חמור מותר בהנאה קודם פדייה חולין הוא שמותר בהנאה כחולין. ופרקינן בהמה פסולי המוקדשין ריבין דמותר בהנאה אין כאן איסור חל על איסור דפסולי המוקדשין שי כאן איסור גזיה ועבודה דאמר בפרק דלקמן תובא ולא גזיה בשל ואל חלב דהיינו עבודה חולב: אלא כי תיבעי לך אליבא דרבי יהודה וכו'. אין איסור פטר חמור דאסור בהנאה [חל על איסור פסולי המוקדשים דאסור בגזיה וכעבודה הילכן אין פודין: אין דילמא. כיון דלא אלים דמתיב פטר חמור למיחס פדיון שיהא אסור בהנאה. והאי דהייבא רחמנא למיפריקא אפוקי אסורין בעלמא ככי שיהא נותר שזר חמור בהנאה ולא שתהא חלה קדושתו על פדיונו. הכי נמי אין איסורו חלה כלל על איסורי פסולי המוקדשים ואין [כאן] איסור חל על איסור ופודין כבהמה פסולי המוקדשין: ומי זוטרי מאי דכתיב בהו. כפסולי המוקדשין בשעריך ואכלנו טהמא והטהור יחזירו כצבי וכאיל והאי הטמא היינו בעל מום. מה צבי ואיל אין פודין בו כרתנן אין פודין לא בחיה: השתא דאתית להכי

לר'

לא תימא. דעו מעליא הוא ופודין בו אלא זיל בתר אימייה ועגל הוא ולא איירי בהנמה אלא בהאי גופא: אן זה כלאים רחל וכו' הכי תריץ ליה איזהו דומה לכלאים דאפי"ו דלאו כלאים הוא דשווייה רבנן לאיסוריה ככלאים היינו ודחי שילדה כבין עז דהאי לא כלאים הוא אלא נדמה ואפילו הכי אסור ככלאים: ולמאי. קאמר דאסור ככלאים אי לקדשים ולבושים מאי קמ"ל דותי רבה נדמה מקדשים דתניא שזר או כשג וכו': ואי משום למעוטי נדמה מבבור אלא נמי מקרא נפקא דכתיב אך כבור שזר עד שיהא היה שזר וכבורו שזר פטר לגדמה: ואי למעוטי ממעשר תחת תחת תחת מקדשים גמר כתיב במעשר כל אשר יעבור תחת השבט וכתיב בקדשים תחת אמו מה התם פטר לגדמה אף במעשר נמי אלא לאו לפטר חמור איצטרך לאשמועינן דהא דתני רבה בר שמואל דאין פודין בהנמה ותפשוט מהכא: לא לעולם. לא תפשוט ולמעשר איצטרך למעוטי ובגזן דיש בו מקצת סימן דומים לאמו: מהו דתימא. העברה העברה מבבור גמר כתיב במעשר כל אשר יעבור תחת השבט וכתיב בהנאה ויחצבתה כל פטר חמור מה גבי כבור אמרינן כי יש בו מקצת סימנין דומין לאמו חייב בכבורה אף במעשר נמי ודמי דכי ש במקצת סימנין דלחייב במעשר: קמ"ל. דתיי רבה בר שמואל דלא משום דתחת תחת תחת מקדשים גמר: ואכתי לא ידעינן אן פודין אן לא פודין: פסולי המוקדשין. כגון בעל מום שנפדו כיון דאמר פטר חמור מותר בהנאה קודם פדייה חולין הוא שמותר בהנאה כחולין. ופרקינן בהמה פסולי המוקדשין ריבין דמותר בהנאה אין כאן איסור חל על איסור דפסולי המוקדשין שי כאן איסור גזיה ועבודה דאמר בפרק דלקמן תובא ולא גזיה בשל ואל חלב דהיינו עבודה חולב: אלא כי תיבעי לך אליבא דרבי יהודה וכו'. אין איסור פטר חמור דאסור בהנאה [חל על איסור פסולי המוקדשים דאסור בגזיה וכעבודה הילכן אין פודין: אין דילמא. כיון דלא אלים דמתיב פטר חמור למיחס פדיון שיהא אסור בהנאה. והאי דהייבא רחמנא למיפריקא אפוקי אסורין בעלמא ככי שיהא נותר שזר חמור בהנאה ולא שתהא חלה קדושתו על פדיונו. הכי נמי אין איסורו חלה כלל על איסורי פסולי המוקדשים ואין [כאן] איסור חל על איסור ופודין כבהמה פסולי המוקדשין: ומי זוטרי מאי דכתיב בהו. כפסולי המוקדשין בשעריך ואכלנו טהמא והטהור יחזירו כצבי וכאיל והאי הטמא היינו בעל מום. מה צבי ואיל אין פודין בו כרתנן אין פודין לא בחיה: השתא דאתית להכי

(א) איל יז' לא לעולם ר"ה ס"א מן קמ' וכו':

עין משפט ונר מצוה

א א מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ם סמג עשין קמה קמו
ב ב מיי פ"ה מהל' מלחלות אסורות הל' יד טו"ע י"ד ס"י יג סמ"י 3:
ג ג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ט ט טו"ע י"ד סימן טכא סמ"י 7:
ד ד מיי טו"ע י"ד שם סמ"י 7:
ה ה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ו טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ו ו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ז ז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ח ח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ט ט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
י י מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
יא יא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
יב יב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
יג יג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
יד יד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
טו טו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
טז טז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
יז יז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
יח יח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
יט יט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
כ כ מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
כא כא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
כב כב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
כג כג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
כד כד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
כה כה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
כו כו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
כז כז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
כח כח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
כט כט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ל ל מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לא לא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לב לב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לג לג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לד לד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לה לה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לו לו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לז לז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לח לח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לט לט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ל ל מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לא לא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לב לב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לג לג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לד לד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לה לה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לו לו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לז לז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לח לח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לט לט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ל ל מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לא לא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לב לב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לג לג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לד לד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לה לה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לו לו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לז לז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לח לח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לט לט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ל ל מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לא לא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לב לב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לג לג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לד לד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לה לה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לו לו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לז לז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לח לח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לט לט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ל ל מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לא לא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לב לב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לג לג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לד לד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לה לה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לו לו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לז לז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לח לח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לט לט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ל ל מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לא לא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לב לב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לג לג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לד לד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לה לה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לו לו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לז לז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לח לח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לט לט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ל ל מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לא לא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לב לב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לג לג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לד לד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לה לה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לו לו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לז לז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לח לח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לט לט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ל ל מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לא לא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לב לב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לג לג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לד לד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לה לה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לו לו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לז לז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לח לח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לט לט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ל ל מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לא לא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לב לב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לג לג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לד לד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לה לה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לו לו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לז לז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לח לח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לט לט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ל ל מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לא לא מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לב לב מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לג לג מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לד לד מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לה לה מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לו לו מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לז לז מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לח לח מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
לט לט מיי פ"ב מהל' כסורים הל"ז טו"ע י"ד מ"י שם סמ"י 7:
ל ל מיי פ